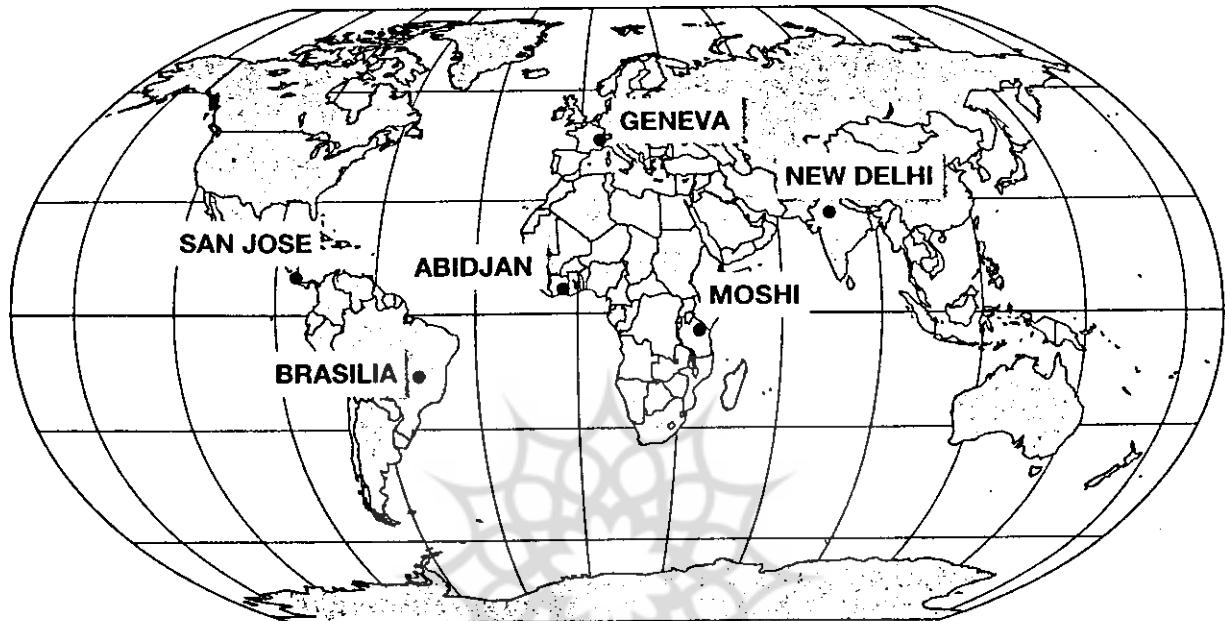

جنبش تعاون

و مشکلات ترکیه در اقتصاد جهانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

با تصمیمات گوناگونی که در بیست و
چهارم ژانویه ۱۹۸۰ اتخاذ گردید، ترکیه
وارد عصر همکاری با اقتصاد جهانی شده
است.

در واقع از همان زمان قوانین بازدارنده
فسخ گردیده، اقتصاد کشور به داشتن روابط
خارجی وادر شد و اینک همه انواع همکاری
مورده تشویق قرار می‌گیرد.

همانگونه که ذیلاً خاطرنشان می‌شویم،
تغیرات تجارت خارجی نیروی بالقوه موجود
در اقتصاد را برانگیخته است.

با اینحال علی رغم گامهای مثبتی که در این
زمینه برداشته شده است، مسأله شکوفایی

نخستین سالهای پدایش جمهوری ترکیه ادامه
یافت.

جنبش تجارت خارجی بخش خصوصی
که بویژه طی سالهای دهه ۱۹۵۰ احیا شده
بود، طی دهه ۱۹۶۰ فروکش کرد و سیاست
جايگزینی واردات قوت گرفت.

هرگاه پیشنهای پنجاه سال گذشته مورد
بررسی قرار گیرد، معلوم خواهد شد که مطرح
شدن در اقتصاد جهانی «جزء اقتصاد جهانی
در آمدن» زمانی بیشتر جلب توجه می‌کند که
در چارچوب اقتصاد مختلط به بخش
خصوصی اهمیت داده شود.

مؤلف: پروفسور کمیل کیوانگ*
مترجم: حسن موافقی

مقدمه

مطرح شدن و حضور در اقتصاد جهانی
برای ترکیه مفهوم و مسئله جدید نیست.
فعالیتهای اقتصاد آزاد در راستای بازار آزاد که
از قرن نوزدهم طی دوره عثمانی آغاز شد، تا

جدول شماره ۱ - تجارت خارجی ترکیه در دهه ۱۹۸۰

۸۹ ٪۷۳	۸۸ ٪۸۱	۸۷ ٪۷۲	۸۶ ٪۶۷	۸۵ ٪۷۰	۸۴ ٪۶۶	۸۳ ٪۶۲	۸۲ ٪۵۵	۸۱ ٪۵۳	۸۰ ٪۳۷	نسبت صادرات به واردات
٪۱۴	٪۱۷	٪۱۵	٪۱۳	٪۱۵	٪۱۴	٪۱۱	٪۱۱	٪۸	٪۵	نسبت صادرات به درآمد ناخالص ملی

مأخذ: گزارش اقتصادی ۱۹۹۰، ۹، ۲۸۰، TOBB، آنکارا

معطوف به جهان خارج دارند، ترکیه از منبع متفاوتی نیز برخوردار است. این منبع که همان ارز خارجی ارسال شده از سوی کارگران ترکیه در خارج است، در تأمین واردات کشور نقش پر اهمیتی ایفا می کند.

به هر حال در اقتصاد مبتنی بر رقابت، بعارت دیگر، در اقتصاد بازار معیار راه یافتن به تجارت اساساً میزان صادرات است.

بنابر اطلاعات فوق ترکیه وضع بی ثباتی دارد. در صورتیکه از توان بالقوه اقتصادی به نحو مطلوبی استفاده شود و سیاستهای مناسبی معمول گردد، اقلام صادرات روبرو افزایش خواهد نهاد. اما چنانچه عوامل محدودکننده بطور مداوم وارد صحنه شوند، کارآیی این ابزار مهتم در راهیابی به اقتصاد جهان، متوقف می شود. به اعتقاد ما از نقطه نظر تغیری کار تعاملی، لازم است این عناصر محدودکننده مورد توجه و تأکید قرار گیرد و سیاستهایی در جهت حل مشکلات معمول گردد.

بخش دوم: ساختار اقتصادی منجر به محدودیت تجارت خارجی و جنبش تعامل

۱- قابلیت رقابت در بازار

چنانکه می دانیم قابلیت رقابت به مؤلفه های قیمت و کیفیت بستگی دارد. اقتصادی که برای هر نوع کالا، هر خدمت یا

به عوامل محدودکننده بیاندیشیم؟ چراما فکر می کنیم که در اقتصاد ترکیه پسرفتها تجارت خارجی از نقطه نظر خصوصیات ساختاری محدودیت دارد؟

براساس جدول فوق معلوم می شود که نسبت صادرات به واردات تا نیمة دهه ۱۹۸۰ یک رشد تدریجی داشته که طی نیمة دوم آن دهه رو به کاهش نهاده است. در سال ۱۹۸۹، هرچند به علت ایجاد برخی آزادیها در تجارت خارجی، اتفاق مشاهده می شود، رشد صادرات کماکان مثبت است. آیا این کامیابیها در دهه ۱۹۹۰ نیز ادامه خواهد یافت؟ پاسخ مثبت به این سوال چندان آسان نیست.

زمانیکه نسبت صادرات به درآمد ناخالص ملی را مورد توجه قرار می دهیم، مشاهده می شود که این نسبت در سال ۱۹۸۹ به سطح سال ۱۹۸۴ افت کرده است. چنین اتفاقی در نسبت صادرات به واردات مشاهده نمی شود. بنابراین می توان توجه گرفت که اقتصاد روبرو رشد ترکیه به امر صادرات کمتر از یشرفت را به رشد خود پرداخته است. هرگاه نشان روزافرون واردات را در فرآیند رشد به لحاظ آوریم، می توان مدعی شد که ترکیه طی مرحله مطرح شدن در جهان خارج قادر نیست تا اقتصادی مبتنی بر بازاری مستحکم به اجرا درآورد.

همانگونه که خاطرنشان شدیم، در مقایسه با دیگر کشورهایی که سیاست تجارت خارجی

بالقوه اقتصادی، به علت برخی مشکلات اساسی که در ساختار اقتصادی نهفته بود، متوقف گردید و در انتظار اعمال راه حلهای بلندمدت باقی ماند. ترکیه بعنوان کشوری که وارد آخرین دهه قرن پیستم می شود، ناگزیر از اعمال نوعی اقتصاد همکاری است. نظام «آزمایش و خطأ» که در خلال فرایند تلقیق با اقتصاد جهانی هنوز هم تداوم دارد، نوعی اتفاق وقت خواهد بود.

«زمان» عامل ارزشی مهمی است. رسیدن به سطح جوامعی که در حال حاضر با پشت سرنهادن دوره صنعتی در عصر فضا و اطلاعات به سر می برند، تنها زمانی تحقق خواهد یافت که با انتقال واحدهای (منفرد) اقتصادی به اقتصاد همکاری فعال ساختن تمام نیروهای بالقوه میسر گردد. در اینجا جایگزین سومی سوای بازار و اقتصاد برنامه ریزی شده خاطرنشان شده است.

ساختار ویژه مشاغل تعاونی می تواند اقتصاد همکاری را در چارچوب عمومی اقتصاد به وجود آورد. عنصری که مشغلة تعاونی را از دیگر مشاغل متمایز می کند، همکاری واحدهای اقتصادی است که برای رسیدن به هدفی مشخص توان معینی دارند. آنجا که یک پیشه با فلاں توان اقتصادی، توانایی نیل به اهداف موردنظر خود را ندارد، به همکاری متول می شود، در غیر اینصورت ناگزیر باید به حد توان موجود خود اکتفا نماید. اقتصادی که در جهت افزایش کامیابی جامعه تلاشایی را معمول می دارد هرگز چنین تلقی و تفکری را نمی تواند تحمل نماید.

بخش اول: تجارت خارجی ترکیه در دهه ۱۹۸۰

امکان بررسی تجارت خارجی ترکیه از جنبه های مختلف آن در دهه اخیر وجود دارد. ما مسئله را از نقطه نظر ساختار اقتصادی بررسی می کنیم که موجب محدودیت تجارت خارجی و کار تعاملی است. چه چیزی ما را وادار می کند تا در امر تجارت خارجی ترکیه

هر بخشی بهای نازلت و کیفیت بهتر فراهم کنند، برای صادرات در بازار خارجی نیز توان رقابت فراهم خواهد کرد. در پاره‌ای از موارد چنانچه بالابودن قیمت باکیفیت برتر همراه

ساختار ویژه مشاغل تعاونی می‌تواند اقتصاد همکاری را در چارچوب عمومی اقتصاد به وجود آورد.

ترکیه را تحت تأثیر خود دارد، وجود مشاغل کوچک و متوسط است. اما این مشاغل مشکلاتی دارند که موجب کاهش توان رقابت آنها می‌شود و در حالیکه انتظار می‌رود از نقطه نظر ظرفیت تولید در تجارت خارجی نقش مهمی ایفا نمایند، از ارائه کمک مستقیمی در این ارتباط نتوانند.

هر جاکه اقتصاد بازار حاکم باشد، کار تعاونی در پرتو وجود دو زمینه متمم موقفيت آمیز است. یکی از آن دو زمینه بعضی تولیدکننده کالاهای مصرفی فوق الاشاره است و زمینه دوم زمینه‌ای است که توان رقابت مشاغل کوچک و متوسط را هم در بازارهای داخلی و هم در بازارهای خارجی افزایش می‌دهد.

ساختار و تغییرات مشاغل در صنعت تولیدی ترکیه را در جدول شماره ۲ می‌توان مشاهده کرد.

جدول شماره ۲ - ساختار و تغییرات مشاغل در صنایع ترکیه

کارگران	تعداد مشاغل	درصد کل	درصد تغییرات
۱۹۷۰-۸۵	۱۹۸۵	۱۹۸۰	۱۹۷۰-۸۰
۱-۶	۱۸۳۵۷۳	۱۷۰۱۲۳	۴/۲
۱-۴۹	۳۳۹۱	۸۰۳۵	۹۳/۸
۵۰ و ببالا	۲۶۱۱	۱۲۲۱	۱/۴
جمع	۱۷۵۲۹۹	۱۸۵۸۶۹	۱۹۴۲۱۹

«زمان» عامل ارزشی مهمی است. رسیدن به سطح جوامعی که در حال حاضر با پشت سر نهادن دوره صنعتی در عصر فضا و اطلاعات به سر می‌برند، تنها زمانی تحقق خواهد یافت که با انتقال واحدهای منفرد اقتصادی به اقتصاد همکاری، فعال ساختن تمام نیروهای بالقوه میسر گردد.

شاخص قیمت‌های عمده فروشی کالا بین سالهای ۱۹۸۹ تا ۹۰، طی یک دوره ۱۲ ماهه، ۶۸/۲ درصد افزایش داشته است. میزان این افزایش در کشاورزی ۸۹/۱ درصد، در مواد غذایی ۷۳/۶ درصد و در نساجی ۶۸/۲ درصد بوده است.

مشاهده می‌شود که در ساختار اقتصادی طی دهه ۱۹۸۰ قلمرو مشاغل کوچک کاهش و قلمرو مشاغل متوسط افزایش می‌یابد. براساس اطلاعاتی که در همان گزارش از سوی سازمان برنامه ریزی دولتی ارائه شده است، همان مشاغل علی رغم تعداد زیادشان،

باشد، احتمالاً قابلیت رقابت حفظ می‌شود. مهمترین نمونه از این موارد کشور آلمان است. اقتصاد آلمان سالها است بویژه در زمینه اقتصاد کالاهای صادراتی نقش مهمی ایفا می‌کند. قیمت کالاهای آلمان عملابین ۱۰ تا ۳۰ درصد از کالاهای دیگر کشورهای گرانتر است. با اینحال از آنجاکه آنان در قبال بهای مورد تقاضای خود کیفیت بالایی نیز فراهم می‌کنند، برتری اقتصادی آنها همواره بالا نگهداشته شده است. در حصول این نتیجه دو نکته بیشترین سهم را داشته‌اند. یکی اینکه مشاغل اقتصاد آلمان نیروی کار را به خدمت می‌گیرند و نکته دوم سازمانی است که محیط مناسبی را برای استخدام نیروی کار فراهم می‌آورد. در سورد سازمان، تعاونیها و سازمانهای سطح بالای آنها نقش مهمی دارند. بخشایی که در آنها حداکثر مشارکت فعالیت تعاونی در امر صادرات را می‌توان مشاهده کرده، صنعت کالاهای مصرفی است.

برای احراز توان رقابت از نقطه نظر کیفیت و قیمت، در زمینه صنعت کالاهای مصرفی، همکاری بین کارخانه‌ها ضرورت دارد. بعنوان یک واقعیت، قیمت‌های روزافزون مواد اویلیه هزینه کارخانه‌هایی را که با مشاغل کوچک به وجود آمده‌اند، بالا می‌برد و بنابراین توان رقابت آنان را کاهش می‌دهد. حتی در کشور آلمان که بعنوان یک نمونه مثال مطرح گردید، مشاغل کوچک و متوسط است که کامپانیهای تجارت خارجی را به وجود آورده است. (۱) یکی از ویژگیهایی که ساختار اقتصادی

کارخانه هایی بویژه در صنعت نساجی با مشاغل کوچکر همکاری می کنند. کارخانه های متوسط مورد بحث، زمانیکه برای تجارت خارجی در میان خود یک تعاضی تشکیل دهنده، توان رقابت خود را در بازارهای خارجی و با کارخانه های بزرگ، در بازار داخلی به نحو خارق العاده ای افزایش خواهند داد.

بعنوان لازمه اقتصاد تعامل، مشاغلی که با یکدیگر مشارکت دارند، از خدمات تعاضی بهره مند می شوند و قادر خواهند بود تا به سهولت و با هزینه ای کمتر به فعالیت مستقل خود ادامه دهند.

۳- جمع آوری اطلاعات درباره بازارهای خارجی

مهمترین نارسایی کارخانه های متوسطی که در ترکیه سهم بزرگی در امر صادرات دارند، فقدان توان کسب اطلاعات از بازار است. به همین دلیل این کارخانه ها در فعالیتهای تجارت خارجی خود به سازمانهای بازرگانی خارجی وابسته اند.

در کوتاه مدت این وضعیت موجب از دست رفتن منافع آنان می شود ولی وقتی مسئله در درازمدت به لحاظ آورده شود، از آنجاکه قادر به کسب اطلاعات کافی نیستند، بازارهای را که در آنها امکان فروش کالاهای خود را دارند خواهند شناخت و از بازارهای جدید نیز اطلاعی حاصل نمی کنند. تنها شرکتهای بازرگانی خارجی با سرمایه های کلان به اینگونه اطلاعات دسترسی دارند و فقدان این اطلاعات به سهم خود از نظر مطرح شدن در بازارهای خارجی نیز ناکامیهایی به بار می آورد. در شرایطی که هزینه ها افزایش یابند، چنان کارخانه هایی احتمال دارد مشاغل کوچکی را که با آنان همکاری می کنند، از دست بدene. در واقع این یک واکنش منطقی اقتصادی است. لذا نیازی نیست تا شرکتهای بزرگی را که بازرگانی خارجی را می گردانند، مورد انتقاد و سرزنش قرار دهیم.

در این مرحله، حاصل کار این است که

بکار گرفته نشده اند.

این واقعیت شناخته شده است که تعاملیها با ایجاد اقتصاد تعاملی در میان مشاغل، خدمات کمکی فراهم می کنند.

۲- توان رقابت ناشی از کمک تعاملیها

زمانیکه مشاغل متعدد برای بازار اعم از داخلی یا خارجی کالای مشابهی تولید می کنند، هدف اساسی آنها ایجاد ارتباط بین هزینه و قیمت آن کالا است که بنویس خود بیشترین سود را فراهم نماید. هرگاه آنها به تنهایی نتوانند به این هدف نایل آیند، راه منطقی این است که نیروهای خود را متحدد کنند و یک تعاملی تشکیل دهند. با فراهم ساختن مواد اولیه تولید از طریق تعاملی خود، کاهش هزینه تولید و مآل افزایش توان رقابت آنان در بازار میسر خواهد بود. این کار حتی به چنان نتایج مثبتی منتهی خواهد شد که آنان را به مرحله

در پاره ای از موارد چنانچه بالا بودن قیمت با کیفیت برتر همراه باشد، احتمالاً قابلیت رقابت حفظ می شود. مهمترین نمونه از این موارد کشور آلمان است.

این واقعیتی پذیرفته شده است که تعاملیها از نظر اقتصادی با ارائه خدمات به مشاغل مختلف، به امر ساختن محیط، هم در بازارهای داخلی و هم در بازارهای خارجی کمک می کنند.

مشاغلی که ظرفیتهای تولیدی آنها به علت افزایش هزینه های ناشی از رشد قیمتها روزافزون مواد اولیه محدود شده است، در دوره مطرح شدن در بازار جهانی، قادر به تولید کالاهای ارزان موردنیاز اقتصاد خواهند بود.

مالاً، این بدان معناست که عرصه و حیطه توان آنها برای رقابت چه در بازارهای داخلی و چه در بازارهای خارجی روز به روز تنگتر می شود.

برای احتراز از بروز چنین وضعیتی در ساختار اقتصاد، معیارهای متعددی وجود دارد که دولت باید بدانها متولی شود. این معیارها عمدتاً در زمینه های توسعه و تربیت نیروی کار، تأمین مالی، بکار گرفتن تکنولوژیهای جدیدی است که در اجرای برنامه های توسعه ۳۰ ساله گذشته و در هر دوره برنامه ریزی، پیوسته تکرار شده است.

آن دسته از سیاستهای اقتصادی که به اهمیت بخش خصوصی در اقتصاد مختلط طی دهه هشتاد کمک کرده اند، از اتخاذ سیاست خاصی که مبتنی بر خودداری مشاغل کوچک و متوسط باشد، غفلت ورزیده اند، شاید بتوان مدعی شد تعاملیها که بعنوان ایزار سیار مهم احراز شرایط اقتصاد بازار تأسیس شده اند، یا به شیوه ای غلط معمول گردیده و یا اصولاً

همکاری است. نظام «آزمایش و خط» که در خلال فرایند تلفیق با اقتصاد جهانی هنوز تداوم دارد، نوعی اتفاق وقت خواهد یافت.

طرح شدن در بازارهای خارجی برساند. در صورتی که قیمتها کالاهای انحصاری یا با فرض خوشبینانه (کالاهای) چند قطبی^(۳) بتواند بعنوان داده های اطلاعاتی تلقی گردد، این مشاغل کوچک و متوسط از طریق تعاملیها خود می توانند فروش خود را در بازار حفظ کنند و احتمالاً قدرت و توان خود را برای رقابت افزایش دهند. در چنین تجدید سازمانی لازم است دولت نقش خود را در ایجاد محیط مناسب لازم ایفا نماید و برنامه ها حمایت و تشویق کننده به اجرا درآورده.

در حال حاضر در ترکیه کارخانه های متوسطی وجود دارند که در مقیاس وسیعی به امر صادرات می پردازند یا شرکتهای بزرگ بازرگانی خارجی را تغذیه می کنند. چنان

بخش سوم: تأثیرات یکپارچه شدن با اقتصاد جهان بر روی ساختار دوگانه ترکیه و سیاست فعالیت تعاونی

این واقعیتی پذیرفته شده است که تعاونیها از نقطه نظر اقتصاد با ارائه خدمات به مشاغل مختلف به امر فراهم ساختن محیط هم در بازارهای داخلی و هم در بازارهای خارجی کمک می کنند. با برطرف کردن زیاده رویها و نارساییها در اقتصادهای بازار مشارکت تعاونیها به امر گسترش نظام بازار در اقتصاد نیز کمک خواهد کرد.

در این مرحله قبل از هرچیز عملکرد بازار در اقتصاد ترکیه مورد توجه خاص قرار می گیرد.

تقریباً در کلیه کشورهای در حال توسعه ساختارهای دوگانه وجود دارد، ساختار دوگانه را باید با اختلاف توسعه بین مناطق مختلف، اشتباہ گرفت.

در کشورهایی که ساختار دوگانه اقتصادی حاکم باشد، نظام رقابت بازار به درستی عمل نمی کند و حتی بازار آزاد نیز نمی تواند پیروزی شود.

ساختار دوگانه در بازارهای نیروی انسانی، نظری بازارهایی که کالا و خدمات فراهم می کنند، معتبر است. مشاغل موجود در غرب کشور یا مناطق مرمرة ترکیه که قبلاً تا حدودی در بازارهای جهانی راه یافته اند، احتمالاً به کارخانه های دیگر قسمتهای کشور اجازه مطرح شدن در بازارها را، بطور کامل، نخواهند داد.

زنگیره شرکتهای انحصاری در نواحی شهری عده احتمالاً به سطحی برسند که تولید و قیمتها پذیرفته شده از سوی مشاغل در دیگر مناطق کشور را خواستار شوند. همانگونه که قبلاً خاطرنشان شدیم، چنان واقعیتی از نقاط نظر بازار در فرایند یکپارچه شدن با اقتصاد جهانی ظاهر می شود.

نتیجه چنان ساختار دوگانه ای وجود یک بخش در حال رشد و مشاغل ضعیف، در

استفاده از آن به شیوه نادرستی انجام شده است.

در این مرحله اطلاعات صحیح و تربیت نیرو در تعاوینها اهمیت بیشتری می یابد. اقتصاد ترکیه که ناگزیر از مطرح شدن در اقتصاد جهانی بوده است، بویژه در دهه هشتاد گامهای موقتی آمیزی را در این زمینه برداشته است. مع الوصف همانند همه اقتصادهایی که بطور

اقتصاد نمی تواند در هماهنگی با ساختار موجود سازمان یابد. راه یافتن در بازار جهانی یک نبرد اقتصادی است که بین کشورها آغاز شده است تا سطح داراییهای خود را بالا ببرند. اقتصادهایی که در این نبرد درگیر شده اند، درست همانند یک ارتش منظم که سازمانی مؤثر به حساب می آید، باید بر طبق اهداف خود سازماندهی شوند.

زمانیکه مشاغل متوسط متعدد نیروی خود را با تشکیل تعاوینها و ایجاد سازمانهای سطح بالای خود متحد می کنند، می توانند توان رقابت خود را افزایش دهند.

سازمانهای سطح بالای تعاوین ها که سازمانهای عمودی وافقی به حساب می آیند، می توانند برای شرکای خود نه تنها در بازارهای داخلی بلکه در بازارهای خارجی نیز اطلاعات ارزان و قابل اعتماد فراهم کنند.

زمانیکه سازمانهای سطح بالای تعاوینها شرایط شرکت بزرگ بازارگانی خارجی را احراز کنند، با امکاناتی که فراهم می آورند، خواهند توانست به رشد شرکای خود از نظر اقتصادی کمک نمایند.

در ارتباط با مطرح شدن در بازار جهانی، اقتصاد ترکیه با نارسایی ناشی از عدم کفایت سازمان و ساختار خود مواجه است. همانگونه که در آغاز بحث خاطرنشان شدیم، این وضعیت یکی از دلایل مهم بروز بی ثباتی در امر صادرات است.

برای حصول رشد مشاغلی که به سطح کافی اطلاعات و توان رقابت دست یافته اند، افزایش تولید به وسیله اقتصاد تعامل توانده شد. تعاوینها و سازمانهای سطح بالای آنها می توانند در افزایش تولید متناسب با تقاضای بازارهای خارجی مشارکت کنند، آن دسته از کشورهای اروپایی که مرحله صنعتی شدن را با موقتی پشت سر نهادند و مواد اولیه بازارهای داخلی را بین بخشها مختلف بدون فریبکاری فراهم نمودند، از مشاغل تعاملی بعنوان ابزار بازار اقتصاد سود بردند.

در ترکیه از این ابزار برای مقاصد عقیدتی استفاده شده است، حتی در این مورد هم

آنچاکه یک پیشه یا فلان توان اقتصادی، توانائی نیل به اهداف مورد نظر را ندارد، به همکاری متولّ می شود، در غیر این صورت، ناگزیر باید به حد توان موجود خود اکتفانماید. اقتصادی که در جهت افزایش کامیابی تلاش می کند، نمی تواند روش اخیر را تحمل کند.

در مقایسه با دیگر کشورهایی که سیاست تجارت خارجی معطوف به جهان خارج دارند، ترکیه از منبع متفاوتی برخوردار است. این منبع که همان ارز خارجی ارسال شده از سوی کارگران ترکیه در خارج است، در تأمین واردات کشور نقش پر اهمیتی ایفا می کند.

نارسا سازماندهی شده اند، اقتصاد ترکیه نیز هر از گاهی با استایی و رکود و شرایط بی ثباتی مواجه می شود. برای یافتن راه حلی برای این وضعیت، وقت آن است که مشاغل بویژه مشاغل کوچک و متوسط فعالیت تعاملی را بعنوان ابزار خدمات کمکی مورد توجه قرار دهند.

اقتصاد خواهد بود این یک واقعیت است که سطح درآمد نیروی انسانی شاغل در چنان مشاغلی تفاوتهای زیادی را نشان خواهد داد. نتیجه منفی دیگر آن را در ظرفیتهای تولیدی مشاغلی می‌توان مشاهده کرد که به چنان شرکتهای انحصاری وابسته‌اند. به علت همین وابستگی در فرآیند تولید آنان ایستایی و رکود یا لاقل بی ثباتی و نوسان وجود خواهد داشت. در زمینه بازار داخلی مشاغلی که در مقام تولیدکننده قادر به ایجاد ارتباط موثر با بازار نباشند به نحو اکمل قادر به مشارکت در مرحله رشد اقتصادی نخواهند بود. در نتیجه تفاوتها و شکافهای عظیمی در اقتصاد ظاهر می‌شود.

مشاغلی که تولیدات خود را با قیمت‌های مطلوب به فروش می‌رسانند و دارایی خود را افزایش می‌دهند و مشاغلی که صرفاً موجودیت خود را حفظ می‌کنند و ناگزیر از همکاری فقط با شرکتها وابسته به بازارهای جهانی می‌باشند، مسئله بروز شکاف را موجب می‌شوند.

علی رغم این واقعیت که نیروی انسانی به خدمت درآمده در هر دو نوع مشاغل فوق الذکر، کیفیت و کارآیی یکسان دارند گروههای نیروی انسانی با درآمدهای مختلف را به وجود می‌آورند.

در ترکیه اگر بطور کلی ناحیه غربی کشور و بویژه منطقه چوکورووا را در نظر بگیریم، در می‌یابیم که یکپارچگی نسبی قبلی آنان با اقتصاد جهانی نقش مهمی را در توسعه سریع آنها ایفا کرده است.

مشاغل موجود در دیگر نقاط کشور، در هر بخشی که باشند، غالباً به این گروه وابسته‌اند. آنان در چارچوب یک ارتباط انحصاری از نظر بازارهای فروش و تهیه مواد اولیه صرفاً به موجودیت خود ادامه می‌دهند. مسایل اجتماعی که در اقتصاد، پیشرفت و کامیابی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، زمانی اوج می‌گیرد که تفاوتهای بین کالا - خدمات و دستمزدها، یعنی تفاوتهای موجود در چارچوب این ساختار دوگانه افزایش می‌یابد.